

Rättelse/komplettering

Mellandom, 2022-03-09

Rättelse, 2022-03-18

Beslut av: tf. rådmannen Anna Fritzheimer

Förvaltningsrätten vidtar i enlighet med 32 § förvaltningsprocesslagen första stycket följande rättelse med anledning av en uppenbar felskrivning. Parterna, som i enlighet med tredje stycket beretts tillfälle att yttra sig, har inte invänt mot rättelsen.

Förvaltningsrättens Mellandom av den 9 mars 2022 ska därför rättas på följande vis:

1. Under rubriken ”FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE” ska andra punkten ha följande lydelse.

Förvaltningsrätten meddelar mellandom och förklarar att Karlskrona kommun är upphandlande myndighet i avtalet av den 22 december 2020 om drift av serveringskök med CooPartner i Karlskrona ekonomisk förening.

2. Under rubriken ”Förvaltningsrättens bedömning” ska följande stycken helt utgå.

Om man sedan ser till den aktuella upphandlingen framgår dessutom i meddelandet om upphandling att kommunen faktiskt är den upphandlande myndigheten. Återigen omnämns inte nämnden överhuvudtaget i detta sammanhang.

Orsaken till varför kommunen står som upphandlande myndighet enligt kommunen är att upphandlingen genomförts av kommunens upphandlingsenhet. Att en upphandling administreras centralt via en stödfunktion är fullt rimligt enligt förvaltningsrätten, framförallt i mindre kommuner. Detta eftersom förvaltningarna svårligen kan förväntas besitta tillräcklig upphandlingsrättslig kompetens för att effektivt genomföra verksamhetens upphandlingar. Att upphandlingar ska samordnas centralt framgår även av kommunens upphandlingspolicy. Men när nu kommunen valt en struktur med en central stödfunktion finns inga hinder att omnämna att upphandlingen sker på uppdrag av nämnden om så också är fallet. Det får snarast anses vara av stor vikt att i ett sådant läge extra tydligt ange vem som är den upphandlande myndigheten om man har för avsikt att separera nämnderna från kommunen i denna roll.

3. Under rubriken ”Förvaltningsrättens bedömning” ska de två avslutande styckena ha följande lydelse.

Inte heller av kommunens ”Policy för inköp och upphandling” framgår annat än att kommunen är upphandlande myndighet. Avsaknaden av tydlig hänvisning om att nämnderna kan ikläda sig rollen som upphandlande myndighet i den aktuella kommunen visar enligt förvaltningsrätten att det är Karlskrona kommun som är den upphandlande myndigheten.

Förvaltningsrätten finner således att Karlskrona kommun är upphandlande myndighet i avtalet av den 22 december 2020 om drift av serveringskök med CooPartner i Karlskrona

ekonomisk förening.

SÖKANDE

Konkurrensverket

MOTPART

Karlskrona kommun

SAKEN

Ansökan om upphandlingsskadeavgift

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Förvaltningsrätten avslår yrkandet om vilandeförklaring.
2. Förvaltningsrätten meddelar mellandom och förklarar att Karlskrona kommun är upphandlande myndighet i upphandlingen Servering och kök särskilt boende, Referensnummer: KS 2020/7495 2.6.1.

BAKGRUND, YRKANDEN M.M.

Konkurrensverket har i två separata ansökningar till Förvaltningsrätten i Växjö ansökt om upphandlingsskadeavgift. Ansökningarna är riktade mot Karlskrona kommun (aktuellt mål) respektive funktionsstödsnämnden i Karlskrona kommun (hädanefter benämnd nämnden; mål nr 4928-21). Ansökningarna avser samma belopp och samma händelseförlopp – ett avtal om drift av serveringskök med CooPartner i Karlskrona ekonomisk förening utan föregående annonsering. Konkurrensverket uppger att eftersom förutsättningarna för att sluta avtal utan föregående annonsering saknades utgör avtalet en otillåten direktupphandling.

Anledningen till att det är två ansökningar avseende samma fråga grundar sig enligt Konkurrensverket i oenigheten om vem som är upphandlande

myndighet. Konkurrensverket är av uppfattningen att kommunen är den upphandlande myndigheten medan kommunen är av uppfattningen att nämnden är den upphandlande myndigheten. Konkurrensverket hemställer därför om att målet avseende funktionsstödsnämnden vilandeförklaras tills frågan om Karlskrona kommun utgör upphandlande myndighet har avgjorts inom ramen för aktuellt mål. För det fall förvaltningsrätten i ett lagakraftvunnet avgörande slår fast att kommunen utgör upphandlande myndighet avser Konkurrensverket återkalla ansökan som riktar sig mot nämnden.

Konkurrensverket anför i fråga vem som är den upphandlande myndigheten bland annat följande. Avtalet har undertecknats av företrädare för funktionsstödsförvaltningen i Karlskrona kommun, som inordnas under nämnden.

Av 1 kap. 22 § lag (2016:1145) om offentlig upphandling, LOU, framgår att med upphandlande myndighet avses en statlig eller en kommunal myndighet. Såvitt framgår av praxis kan såväl en kommun som sådan, som en kommunal nämnd, anses utgöra en sådan kommunal myndighet som kan vara en upphandlande myndighet i den mening som avses i LOU. Huruvida kommunen som sådan eller en viss nämnd utgör upphandlande myndighet i viss upphandling beror således på omständigheterna i det enskilda fallet.

Av HFD 2018 ref. 67 följer att en kommunal nämnd kan vara en egen upphandlande myndighet, under förutsättning att nämnden genomför upphandlingar självständigt och agerar självständigt i förhållande till kommunen. Vid bedömningen av om den kommunala nämnden agerat självständigt vid genomförandet av upphandlingen i fråga, beaktade Högsta förvaltningsdomstolen bland annat att det av kommunens regler för ekonomisk förvaltning framgick att kommunen betraktade varje nämnd som en egen upphandlande myndighet med ansvar för att dess upphandlingar sker i enlighet med gällande regelverk och att den aktuella nämnden hade egen förvaltning

och budget. Mot denna bakgrund bedömde domstolen att det i det aktuella målet saknades anledning att ifrågasätta att nämnden självständigt genomfört den aktuella upphandlingen och att nämnden således skulle anses vara en upphandlande myndighet.

Högsta förvaltningsdomstolen gjorde i sammanhanget en jämförelse med bestämmelserna om separata operativa enheter i artikel 5.2 Direktiv 2014/24/EU, som genomförts i 5 kap. 4 § LOU. Reglerna om separata operativa enheter rör tröskelvärdesberäkningen och har ingen omedelbar relevans för vad som utgör en upphandlande myndighet som sådan. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening skulle dock en nationell reglering som tillåter att även osjälvständiga delar av en regional eller lokal myndighet betraktas som egna upphandlande myndigheter kunna komma i konflikt med syftena bakom dessa regler och därmed med syftena bakom tröskelvärdesbestämmelserna i stort.

Enligt 5 kap. 4 § LOU får en upphandlande myndighet som består av flera separata operativa enheter uppskatta värdet av en upphandling särskilt för en enskild enhet om den självständigt ansvarar för sin upphandling eller vissa kategorier av upphandlingar. En separat operativ enhet kan antas självständigt ansvara för sin upphandling när den självständigt genomför upphandlingar och beslutar om inköp, förfogar över en egen budgetpost för de berörda upphandlingarna, ingår kontraktet självständigt och finansierar det ur en budget som den förfogar över.

Det finns emellertid, enligt Konkurrensverkets bedömning, inget stöd för att kommuner ska anses ha en skyldighet att betrakta sina nämnder som egna upphandlande myndigheter. Även om en kommun har valt en organisation som ger nämnderna en sådan självständighet vid sina inköp att de skulle kunna uppfattas som egna upphandlande myndigheter vid de upphandlingar som genomförs inom respektive nämnds ansvarsområde är kommunen till synes

inte skyldig att betrakta nämnderna som egna upphandlande myndigheter. Vare sig domen i HFD 2018 ref. 67, eller andra rättskällor, ger stöd för att kommunen ska anses ha en sådan skyldighet.

Då kommunen har organiserat sig på ett sådant sätt att nämnderna agerar självständigt i sina upphandlingar i den mening som avses i HFD 2018 ref. 67 kan kommuner således till synes välja om kommunen som sådan, eller kommunens nämnder, normalt ska anses utgöra upphandlande myndighet.

Konkurrensverket anser att detta medför att kommuner har ett särskilt ansvar att tydligt kommunicera vilken del av kommunen som utgör upphandlande myndighet i kommunens upphandlingar för att uppfylla de krav som följer av principerna om transparens och effektivitet.

Enligt Konkurrensverkets bedömning innebär transparens- och effektivitetshänsyn att det, utöver ett självständigt agerande i viss upphandling i den mening som avses i HFD 2018 ref. 67, dessutom krävs att en kommun uttryckligen anger att en viss eller alla nämnder normalt ska betraktas som egna upphandlande myndigheter vid sina upphandlingar, för att en viss nämnd ska kunna anses utgöra upphandlande myndighet i den mening som avses i LOU.

Principen om öppenhet, även kallad principen om transparens, förutsätter en skyldighet att lämna insyn som garanterar varje potentiell anbudsgivare att upphandlingen kringgärdas av sådan offentlighet att tjänstemarknaden är öppen för konkurrens och att det går att kontrollera om upphandlingsförfarandena är opartiska.

Vad gäller effektivitetsprincipen noteras att det enligt fast rättspraxis, i avsaknad av unionsbestämmelser på området, ankommer på varje medlemsstat att fastställa de regler för det administrativa förfarandet och domstolsförfarandet som syftar till att säkerställa skyddet av de rättigheter för

enskilda som följer av unionsrätten. Dessa regler får emellertid inte medföra att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av unionsrätten.

I det så kallade rättsmedelsdirektivet framhålls särskilt att EU:s medlemsstater är skyldiga att vidta åtgärder för att garantera att snabba och effektiva rättsmedel står till buds i händelse av överträdelse av gemenskapsrättens regler för offentlig upphandling eller av nationell lagstiftning om genomförandet av sådana regler.

Att bedömningen av vilken aktör inom en kommun som ska anses utgöra upphandlande myndighet i en viss upphandling delvis beror på fritt val, medför att en bristande öppenhet i frågan om en kommun normalt betraktar sina nämnder som egna upphandlande myndigheter gör det svårt för utomstående att kontrollera vilken aktör som är upphandlande myndighet i en viss upphandling. Frågan om vilken aktör som är upphandlande myndighet i en upphandling påverkar i sin tur tillsynsmyndighetens respektive leverantörers möjlighet att bedöma vilket organ som är rätt motpart i mål om upphandlingsskadeavgift respektive mål om överprövning enligt LOU. En ordning där kommuner inte behöver vara öppna i frågan om kommunen normalt betraktar sina nämnder som egna upphandlande myndigheter, kan således komma att inverka negativt på möjligheten att effektivt utnyttja de rättsmedel som finns på upphandlingsområdet.

I sammanhanget noteras också att i HFD 2018 ref. 67 beaktade Högsta förvaltningsdomstolen att det i det fallet framgick av kommunens regler för ekonomisk förvaltning att kommunen betraktar varje nämnd i kommunen som egna upphandlande myndigheter med ansvar för att dess upphandlingar sker i enlighet med gällande regelverk.

Vad gäller omständigheterna i förevarande mål noteras följande. Såvitt framgår av Konkurrensverkets utredning har funktionsstödsnämnden i Karlskrona kommun agerat på ett sådant självständigt sätt i den aktuella upphandlingen, att bristande självständighet inte i sig utgör hinder mot att nämnden betraktas som upphandlande myndighet för upphandlingen av avtalet. Karlskrona kommuns förvaltningar ansvarar, enligt kommunens riktlinjer för upphandling, för att genomföra förvaltningsspecifika upphandlingar. De för avtalet aktuella tjänsterna har vidare till synes varit avsedda för, och använts i, verksamhet som nämnden ansvarar för. Nämnden har också självständigt fattat beslut om upphandlingen.

Kommunen har vidare uppgett att funktionsstödsförvaltningen självständigt genomfört inköpen av aktuella tjänster och att avtalet har undertecknats av personer som är anställda inom funktionsstödsförvaltningen. Enligt uppgifter från kommunen har inköpen också finansierats ur funktionsstödsnämndens budget. Konkurrensverket finner inte skäl att ifrågasätta dessa uppgifter.

Kommunens nämnder har emellertid inte uttryckligen utpekats som egna upphandlande myndigheter i kommunens reglementen, riktlinjer eller policys. I bland annat kommunens riktlinjer och policy för inköp och upphandling framgår inte annat än att kommunen som sådan utgör upphandlande myndighet.

Kommunen har således inte öppet redovisat att kommunen normalt betraktar sina nämnder som egna upphandlande myndigheter när de agerar tillräckligt självständigt vid genomförandet av en upphandling. Det noteras också att i annonsen avseende den upphandling av aktuella tjänster som genomfördes under 2020 anges kommunen som sådan som upphandlande myndighet.

Konkurrensverket gör bedömningen att det vid dessa förhållanden inte skulle vara förenligt med LOU, det direktiv som lagen genomför, och i synnerhet

principerna om transparens och effektivitet, att betrakta nämnden som upphandlande myndighet vid upphandlingen av avtalet.

Mot denna bakgrund anser Konkurrensverket att kommunen som sådan ska anses utgöra upphandlande myndighet vid upphandlingen av avtalet.

Karlskrona kommun anför bland annat följande. Enligt Konkurrensverkets bedömning har kommunen inte öppet redovisat att kommunen normalt betraktar sina nämnder som egna upphandlande myndigheter när de agerar tillräckligt självständigt vid genomförandet av en upphandling.

Enligt dokumentet Riktlinjer för inköp och upphandling för Karlskrona kommunkoncern (punkten 3.3) ansvarar förvaltningarna för att genomföra och diarieföra sina egna upphandlingar, så kallade förvaltningsspecifika upphandlingar.

Vidare följer av punkten 15.1 i samma dokument att bl.a. ansvarig chef eller annan person enligt antagen delegation bl.a. tecknar avtal avseende egna specifika upphandlingar samt direktupphandlingar. Vad avser den upphandling som annonserades den 20 november 2020, så har denna upphandling genomförts av kommunens upphandlingsenhet och inte av funktionsstödsförvaltningen, vilket är anledningen till att kommunen uppgetts vara upphandlande myndighet i annonsen för upphandlingen.

Mot denna bakgrund är det kommunens bedömning att det som anges i de nyss nämnda riktlinjer med tillräcklig tydlighet ger uttryck för synsättet att Karlskrona kommun i normalfallet betraktar den enskilda nämnden som upphandlande myndighet vid förvaltningsspecifika upphandlingar. Den omständigheten att Karlskrona kommun angetts som upphandlande myndighet i den upphandling som annonserades den 20 november 2020 ger ytterligare stöd för denna bedömning.

Den aktuella upphandlingen har genomförts av personal tillhörande funktionsstödsförvaltning och samtliga avtal har undertecknats av förvaltningschefen för funktionsstödsförvaltningen. Det var också nämnden som beslutade att verksamheten skulle avknoppas och att upphandling av verksamheten skulle ske. Vidare har upphandlingen belastat nämndens budget. Det finns heller ingen dokumentation som tyder på att kommunens upphandlingsenhet, som organisatoriskt tillhör kommunledningsförvaltningen, på något sätt varit involverad i upphandlingen, utan upphandlingen har självständigt genomförts av funktionsstödsnämnden genom funktionsstödsförvaltningens försorg.

Avslutningsvis kan tilläggas att det varken i lagtext eller i rättspraxis finns något krav på att en kommun i sina interna styrdokument uttryckligen måste ange att den betraktar sina nämnder som upphandlande myndigheter när dessa genomför självständiga upphandlingar. I praxis har istället kravet på att den kommunala nämnden agerat självständigt framhållits som en ovillkorlig förutsättning för att den enskilda nämnden istället för kommunen som sådan, ska betraktas som upphandlande myndighet. Enligt kommunens bedömning har nämnden agerat självständigt gentemot kommunen, vilket inte ifrågasatts av Konkurrensverket. Karlskrona kommun anser därmed att domstolen ska fastställa att funktionsstödsnämnden varit upphandlande myndighet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Med upphandlande myndighet avses enligt 1 kap. 22 § LOU en statlig eller kommunal myndighet. Men vid tillämpning av LOU ska med myndighet jämföras 1. beslutande församling i en kommun eller en region 2. offentligt styrt organ som avses i 18 §, och 3. En sammanslutning av en eller flera statliga eller kommunala myndigheter eller församlingar enligt första punkten, eller ett eller flera organ enligt andra punkten.

För att kunna pröva frågan om upphandlingsskadeavgift måste förvaltningsrätten oavsett hur handläggningen fortskrider först utreda vilken den upphandlande myndigheten är.

Vid kontakt med kommunen och nämnden framkommer att dessa var för sig sköter sin processföring i respektive mål och att driva målen parallellt skulle innebära två separata skriftväxlingar om samma fråga. Processekonomiska skäl finns enligt förvaltningsrätten att identifiera vilken som är den upphandlande enheten för att därefter pröva ansökan i sak.

Ett sätt att göra detta är via det s.k. mellandomsinstitutet.

Förvaltningsprocesslagen (1971:291) innehåller inga bestämmelser om möjligheten att meddela mellandom. I rättspraxis har det emellertid slagits fast att mellandom kan meddelas i förvaltningsprocessen när det fyller en processekonomisk funktion innefattandes ett slutligt avgörande av en fråga som har betydelse för prövningen av resten av målet (se Högsta förvaltningsdomstolens refererade avgörande HFD 2017 ref. 13).

Parterna har givits tillfälle att yttra sig om hur de ställer sig till en eventuell mellandom i frågan om vilken som är den upphandlande myndigheten. Ingen av parterna har framfört några invändningar mot detta. Med hänsyn till det ovan sagda bedöms omständigheterna i målet, till följd av processekonomiska skäl, tala för en användning av mellandomsinstitutet för att slutligt avgöra vilken som är den upphandlande myndigheten.

Förvaltningsrättens beslut att meddela mellandom tjänar samma syfte som Konkurrensverkets yrkande om vilandeförklaring. Yrkandet om vilandeförklaring ska därför avslås.

Förvaltningsrättens bedömning

Inledningsvis kan konstateras att upphandlande myndighet mycket väl kan utgöras av kommunen eller nämnden. Frågan i förevarande mellandom är att fastställa vem som faktiskt ska anses vara den upphandlande myndigheten.

Vad som talar för att nämnden är den upphandlande myndigheten är först och främst att avtalet faktiskt är undertecknat av funktionsstödsförvaltningen samt att det av kommunens ”Riktlinjer för inköp och upphandling för Karlskrona kommunkoncern” (punkten 3.3) framgår att förvaltningarna ansvarar för att genomföra och diarieföra sina egna upphandlingar. Och av punkten 15.1 att bl.a. ansvarig chef eller annan person enligt antagen delegation bl.a. tecknar avtal avseende egna specifika upphandlingar samt direktupphandlingar. Därutöver ska köpen vara finansierade ur nämndens budget. En uppgift som varken Konkurrensverket eller förvaltningsrätten finner skäl att ifrågasätta.

Att en nämnd har en egen budget och att en representant för nämnden undertecknat avtalet är enligt förvaltningsrätten en förutsättning för att nämnden ska anses vara den upphandlande myndigheten. Emellertid måste dessa företeelser anses vara det normala i kommunala organisationer och därmed inget som är utmärkande för den aktuella kommunala strukturen. Dessa företeelser är således inget som ska tillmätas nämnvärd betydelse vid bedömningen. Att detta även specificeras i Riktlinjerna talar enligt samma resonemang inte nödvändigtvis för att nämnden agerat självständig på ett sådant sätt att den kan vara en upphandlande myndighet (jfr HFD 2018 ref 67).

Av Riktlinjerna punkten 2. *Upphandlande myndighet* framgår däremot uttryckligen att kommunen enligt lag är upphandlande myndighet. Nämnderna omnämns inte alls under denna rubrik. Skrivelsen i punkten 3.3 att förvaltningarna ansvarar för att genomföra och diarieföra sina egna upphandlingar måste med bakgrund härav snarare ses som ett klargörande om

intern ansvarsfördelning där nämnderna har det huvudsakliga ansvaret att hålla ordning och hantera upphandlingar som rör det egna behovet. Inte i något avseende framgår att nämnderna i förhållande till kommunen agerar självständigt.

Om man sedan ser till den aktuella upphandlingen framgår dessutom i meddelandet om upphandling att kommunen faktiskt är den upphandlande myndigheten. Återigen omnämns inte nämnden överhuvudtaget i detta sammanhang.

Orsaken till varför kommunen står som upphandlande myndighet enligt kommunen är att upphandlingen genomförts av kommunens upphandlingsenhet. Att en upphandling administreras centralt via en stödfunktion är fullt rimligt enligt förvaltningsrätten, framförallt i mindre kommuner. Detta eftersom förvaltningarna svårligen kan förväntas besitta tillräcklig upphandlingsrättslig kompetens för att effektivt genomföra verksamhetens upphandlingar. Att upphandlingar ska samordnas centralt framgår även av kommunens upphandlingspolicy. Men när nu kommunen valt en struktur med en central stödfunktion finns inga hinder att omnämna att upphandlingen sker på uppdrag av nämnden om så också är fallet. Det får snarast anses vara av stor vikt att i ett sådant läge extra tydligt ange vem som är den upphandlande myndigheten om man har för avsikt att separera nämnderna från kommunen i denna roll.

Så har alltså inte skett. Det faktum att endast kommunen står som upphandlande myndighet i upphandlingen såväl som i policyn tillsammans med avsaknaden av tydlig hänvisning om att nämnderna kan ikläda sig rollen som upphandlande myndighet i den aktuella kommunen, visar enligt förvaltningsrätten tydlighet att det är Karlskrona kommun som är den upphandlande myndigheten.

Förvaltningsrätten finner således att Karlskrona kommun är upphandlande myndighet i upphandlingen Servering och kök särskilt boende, Referensnummer: KS 2020/7495 2.6.1.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (FR-05).

Anna Fritzheimer

tf. rådman

Föredragande: Erik Karlsson

Hur man överklagar

FR-05

Den som inte är nöjd med förvaltningsrättens beslut kan överklaga. Här framgår hur det går till.

Närmare regler finns i den lag som gäller för målet, se rutan längst ner på nästa sida för hänvisningar.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som ni fick del av beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För myndigheten räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om ni exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Tänk på detta i mål om överprövning av upphandling

I vissa fall kan myndigheten ingå avtal efter 10 dagar från det att domstolen avgjort målet eller upphävt ett interimistiskt beslut, och i vissa fall får myndigheten ingå avtal omedelbart. Efter att avtal har slutits får kammarrätten inte överpröva upphandlingen. Detta gäller alltså även om tiden för överklagande fortfarande gäller.

Gör så här

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför ni tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring ni vill ha och varför ni tycker att kammarrätten ska ta upp ert överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis ni vill hänvisa till. Förklara vad ni vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå er: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om ni har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten – adressen finns i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har ni tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om ni *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt ni vill föra fram.

Vill ni veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om ni har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

För fullständig information, se:

- lag (2016:1145) om offentlig upphandling, 20 kap.
- lag (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna, 20 kap.
- lag (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet, 16 kap.
- lag (2016:1147) om upphandling av koncessioner, 16 kap.
- lag (2016:1145) om offentlig upphandling, 20 kap.
- lag (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorn, 20 kap.